

1. Ve váze kytky, co dávno už je uschlá,
hlavičky sklání a ztratila svou vůni,
ruka tvá, co kapesníček muchlá,
na tváři slza a druhá, třetí za ní.

Je to jak déšť, co na parapet tluče
a žádný host u dveří nezvoní,
tak přestaň být už tak strašně smutná,
vždyť zase léto, pokojem ti zavoní.

R: Zase jednou budeme se smát,
a schovávat se v lánu obilí,
na slepou bábu budeme si hrát,
my dva do kolébky bláznů povilí.

2. Ve váze kytky, tu co pro tebe jsem trhal,
když noční hlídač měsíc šel už spát,
rosou se brodil a trávy se vrhal,
pak stéblem svázal, tiše zůstal stát.
Byla jsi déšť, když jsem ti ji dával,
slzičky v očích a na rtech smích,
pak vítr fouk a já už ti jen mával,
byla jsi můj malý, krásný letní hřích.

R: 2x